מס. וש"וס"ג, ב) ניתמ מס. וש"כן, ג) לקמן עג: שקלים פ"ז מ"ו, ד) עיין רש"ק, ד) מכאן שייך לעמי

הבא, ו) גירסת הל"ק תימה מהכא כו' משיחה וי"ל דהתם

דרים מדכתיב המשיח והיינו הא נמי דמלריך האי קרא לקמן כו' ותיבת בתמורה נמחק דלא מלינו בתמורה ההיא דרשה, מלינו בתמורה ההיא דרשה,

ו) ל"ק, ח) לעיל יט., ע) [דף נ:], י) [וע"ש היטב בתוח'

בטמא ובע"כ שנוסחא אחרת

היה לפני תוס' בב"ר], ל) [וע"ע תוס' מ"ק ח. ד"ה

מאי וביום ותום' סנהדריו יד.

ד"ה ור"שו. מ) יומל ט:.

ב) מעילה ינו:.

תורה אור השלם

וְהַכֹּהֵן הַמְּשִׁיחַ תַּחְתִּיו מִבְּנְיו יַצֻשָּׁה אֹתָה חָק עוֹלְם לַיִיְ כָּלִיל תְּקְטָר:

2. זָה קֶרְבַּן אַהֲרֹן וּבְנָיו אשר יקריבוּ ליי בּיוֹם

הָמֶשַׁח אתוֹ עֲשִּׁירִת הָאֵפּה סלֵת מִנָּחָה תָּמִיד מַחַצִּיתָה

ייקרא ו יג יאסף איש טְהוֹר אַת (גְּיָהָ הַשְּׁרָא הַ הַּבְּיִה הָשָׁרָא הַ מְחוּץ בְּמַיְהָה לָעֲדָת בְּנֵי ישְׂרָא לַ לְמַוְתָה לַעֲדַת בְּנֵי ישְׂרָא לַ לְמַוְתָה לַעֲדַת בְּנֵי ישְׂרָא לַ לְמַוְתָה לַעֲדַת בְּנֵי ישְׂרָא לַ

למשמרת למי נדה חטאת

הנהות הב"ח

קמם א מיי' פ"ג מהלי תמידין ומוספין הלכה כב:

יאנט נכ. קג ב מיי' שם ופי"ג מהל' מעה"ק הל"ד: קנא ג מיי' פ"ה מה פ"ה מהל' כלי המתקדש הלט"ו: קגב ד מיי פ"ג מהל' מעה"ק הל"ה ופ"ד מהל' שקלים הל"ג:

מהילי שקלים הני"ג. מיי' פ"ד מהל' שקלים הל"ד: ג ז מיי' פ"ב מהל' מעילה הל"ה:

שימה מקובצת

מתיבות מתני׳ לא מינו כו׳ עד היתה קריבה גמ' נמחק ומקומו לעיל נ ע"ב בסוף ומקומו לעיל ג ע"ב בסוף.
מתני: 3 תיבות מנחת כ"ג
מנחת כהן הדיוט נמחק:
כליל. תימה תקטר למה לי
כיון דכתיב כליל כליל:
גו תיבת ליתן נמחק:
ד) תקנות. כתובות דף יב ע"א: כן מתיבות מתני ישלימה עד משל צבור גמ׳ נמחק ומקומו לעיל נ ע״ב ו) המשיח. דהכי משמע הכהן המשיח שמת תחתיו: ידן מעילה. ס"י דקרבן מעילה ממש תקין רבנן וא״ת שהוא מביא חולין לעזרה י״ל דכיון , שהתנו ב״ד שתקדש קדושת דמים האפר ממילא אית בה דמים האפר ממילא אית בה מעילה וכן מועלין בדמים משיצאו לנחל קדרון כדתנן במס' יומא ואמרי' דהך מעילה מדרבנן משום האי טעמא נמי ב"ד מתנו שיקדשו לדמיו משיצאו מידי מעולה באומור מוויצאו מידי מעילתו ראשונה חוזרת קדושה לחול עליו בתנאי . ב״ד: מו) שיריים. ולא נהירא דא״כ מאי קא קשיא ליה בסמוך ור״ש האי אותה מאי עביד ליה הא מבעיא ליה לדרשה דאותה ולא חציה לעיל דף יט ע״א: יו) תימה. בין למ"ד קדשי בדק הבית היא ובין למ"ד קדשי מזבח , היא בתרוייהו אית בהו

והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אותה. D מהכל דרשינן פ"ק מנחה הבלה עשרון ממנחה הבלה עשרון כו': הו מתני' ושלימה.

והא דבעי לקמן ורבי יהודה האי כליל תקטר מאי עביד ליה כיון דההוא מנחת כהנים פשיטא דכולה כליל ולא איצטריך אלא לר"ש דהסבר משל עולם תהא עוד פי׳ ל״א שאינה קריבה לחצאין: ור"ו לא דריש. הכא לא דריש ר"ש וי"ו וכן פ"ק דסנהדרין (דף יד.) גבי זקניך ושופטיך ובפ"ק דסוטה (דף ו:) אבל וי"ו מוסיף על עניין ראשון " [בפרק הקומן רבה] ח דריש מון וכן וי"ו הדר ערביה דריש מרובה (ב"ק דף סה:) ופרק ב' דע"ו (דף כד.) וקשה דבפרק כל האסורין (תמורה דף כח:) דריש ליה גבי אם נאמר נוגח למה נאמר רובע ומוי"ו הוא דדרשינן הכי ויש לומר דמשום דאיכא מו מוכח דומו למדרש אתא מיהו הך קושיא דריש ד' מיתות (סנהדרין דף נא:) גבי בת כהן אחת ארוסה ואחת נשואה בשריפה דריש בת ובת כר' עקיבא וברייתא דריש פירקין ש מוכח כר״ם ובמעילה פרק קדשי מזבח (דף יז.) י דריש ר״ש דם שרך דטמא מדכתיב וזה ומוכח כ בבראשית רבה דמוי"ו קדריש ותו דרבי יהודה דריש הכא וי"ו ובפרה אלו מליאות (ב"מ דף כז.) גבי ומלאתה וסוף פ"ק דסנהדרין (דף יד.) גבי ושופטיך דריש וי"ו ובריש תמורה (דף ב:) גבי ואם המר ימיר אמרינן וי"ו לא דריש ופ׳ טרף בקלפי (יומא דף מה.) איברים ופדרים שנתעכלו מבערב ופ"ב דסנהדרין (דף כא.) גבי

וטובא אשכחן כי ה"ג (): חק זו לעולם תהא. דה״ל להרן מקריב חביתין בכל יום ובניו בשעה שנעשו כהנים גדולים אע"פ שכבר נתחנכו בכהונת הדיוט ורבי שמעון לית ליה האי סברא:

מלך דלא שרו רבי יהודה ור"ש אלא

י״ח נשים ומאן דדריש וי״ו דריש טפי

ושמא להני דרשי הוא דלא דרשי ליה

אך כאן לא תעשה על אכילתו. אבל איסורא נפקא לן מכליל תקטר וקנת קשיא אמאי לא דרשינן נמי מדכתיב לאמר לאו אמור כדדרשינן פרק כל שעה (פסחים :(.3n q7

יש לו נסכים. שהפרישן נחייו דלאחר מיתה הוי הכל הפקר: דקא מרחקא לישכה. שנבית שני שהיו כהנים שלא הוליאו שנתן מ): שמועלין בה. חמאת מלמד תימה יו תיפוק לי דקדשי בדק הבית היא ויש לומר דאילטריך למועל אחר מועל י דאינו אלא בבהמה וכלי שרת בלבד:

ואיו

התכלת פרק רביעי מנחות

מנחה הבאה עשרון וכו': 10 מתני' לא מינו כהן אחר תחתיו משל מי היתה קריבה ר"ש אומר משל ציבור ר' יהודה אומר משל יורשין ושלימה היתה קריבה: **גמ'** ¢ת"ר כ"ג שמת ולא מינו כהן אחר תחתיו מנין שתהא מנחתו קריבה משל יורשין ת"ל והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אותה יכול יקריבנה חצאין ת"ל אותה בכולה ולא חציה דברי רבי יהודה ר"ש אומר חק עולם משל עולם כליל תקטר שתהא כולה בהקטרה והאי הכהן המשיח להכי הוא דאתא האי מיבעי ליה לכדתניא 12ה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו לה' ביום המשח אותו יכול יהו אהרן ובניו מקריבין קרבן אחד ת"ל אשר יקריבו לה' יאהרן בפני עצמו ובניו בפני עצמן בניו אלו כהנים הדיומות אתה אומר כהנים הדיומות או אינו אלא כהנים גדולים כשהוא אומר והכהן המשיח תחתיו מבניו הרי כ"ג אמור הא מה אני מקיים בניו אלו כהנים הדיוטות א"כ לכתוב קרא הכהן המשיח תחתיו בניו יעשה מאי מבניו שמעת מינה תרתי ור"ש האי אותה מאי עביד ליה מיבעי ליה לכ"ג שמת ומינו אחר תחתיו שלא יביא חצי עשרון מביתו ולא חצי עשרון של ראשון ותיפוק ליה מן ומחציתה יוי"ו לא דריש ורבי יהודה האי חק עולם מאי עביד ליה חוקה לעולם תהא כליל תקטר למה לי מיבעי ליה לכדתניא אין לי אלא עליונה כ מנחת כ"ג בכליל תקטר ותחתונה מנחת כהן הדיום בלא תאכל מנין ליתן את האמור של זה בזה ואת האמור של זה בזה ת"ל כליל כליל לגזירה שוה נאמר כאן כליל וגאמר להלן כליל מה כאן בכליל תקטר אף להלן בכליל תקטר ומה להלן ליתן יו לא תעשה על אכילתו אף כאן ליתן לא תעשה על אכילתה וסבר ר"ש משל ציבור דאורייתא יוהתנן אר"ש שבעה ידברים התקינו ב"ד וזה אחד מהן עובד כוכבים ששלח יעולתו ממדינת הים שלח עמה נסכים קריבה משלו ואם לאו קריבין משל ציבור וכן גר שמת יוהניח זבחים יש לו נסכים קריבין משלו ואם לאו קריבין משל ציבור ותנאי ב"ד הוא כ"ג שמת ולא מינו כהן אחר תחתיו ישתהא מנחתו קריבה משל ציבור א"ר אבהו שני זו תקנות הוו דאורייתא מדציבור כיון דחזו דקא מידחקא לישכה תקינו דלגבי מיורשים כיון דחזו דקא

פשעי בה אוקמוה אדאורייתא יועל פרה שלא

יהא מועלין באפרה דאורייתא היא דתניא

מועלין בה היא בה מועלין בה היא בה מועלין מלמ׳ היא בה מועלין

כוכבים שנודרים יאן נדבות כישראל: שלח עמה נסכים. דמי נסכים: וכן גר. להכי נקט גר דאין לו יורשים דאי ישראל הוו מקרבי יורשים נסכיו: משל ליבור. אלמא מנאי ב"ד הוא ולאו דאורייתא: דאורייהא מדלבור. כדכתיב (ויקרא ו) חק עולם משל עולם: דקא מדחקא לשכה. שהיו פוחחין השקלים שבלשכה לפי שבכל שנה היו לריכין בכך כדאמרינן בפ"ק דמסכח יומא (דף ט.) ושנוח רשעים מקלורנה [משלי י] זה מקדש שני שעמדו יותר מג' מאוח כהנים גדולים דכל אחד לא הוליא שנחו חקינו (³) מיורשין: **דקפשני**. ואין מביאין מקומר של המינו שתי תקנות דמעיקרא תקנוה מיורשין והדר תקנוה להדורה אדאורייתא יגו כמעיקרא: ועל פרה. היינו מאותן ז' דברים: שלא יהא מועלין באפרה. הנהנה מאפרה לא יתחייב קרבן מעילה: מעאה היא. בפרה כחיב. מלמד שמועלין בה כשאר חטאות עד שלא היתה להן שעת היתר לכהנים: ^{ה)}למכקן. אפר מרפא מכה: פרשי מספק הואות. משום "ד" מעילה. בשמעתא קמייתא דמעילה (דף ב:) מפרש מאי איכא בין מעילה דרבנן למעילה דאורייתא: ספק הואות. כגון שנטמא בספק טמא מת כגון סככות ופרעות:

באפרה

דכריתות (דף ה:) דכ"ג בן כ"ג טעון משיחה והיינו הא עשרון שלם בבוקר ועשרון בין הערבים כל זמן שהיא קריבה משל נמי דמלריך בממורה (דף ים) ההול קרא לכהנים גדולים: ליבור: גבל הכהן וז המשיח סחפיו אחד מבניו יעשה אוחה. שתהא בודה בהקפרה. פי בקונטרס שלא יעשה לה בין שיריים דמשל יורשים קריבה עד יעמוד אחר: יכול יקריבו. יורשין לחצאין

כמו שהיה אביהן עושה: משל עולם. משל לבור מתרומת הלשכה: שתהא כולה בהקטרה. שלא יעשה ממנה לאכילה. לישנא אחרינא שיריים שיקטירו שלימה ולא לחצאין כל זמן שהיא קריבה משל נבור דבשלימה לא פליגי ר' יהודה ור"ש. מפי המורה: יכול יהו אהרן ובניו מקריבין קרבן אחד. ביום המשחם: ובניו בפני עלמן. ז] לשם החינוך ומאותו יום ואילך לא אבל כ"ג בכל יום דכתיב וויהרא וז תמיד: כהנים הדיוטות. דכשכהן הדיוט נתחנך לעבודה באותו יום היה מקריב עשרון. ל"ח ביום המלוחים היה כך אבל לדורות לא נוהג. ולא מפי המורה: או אינו אלא כהנים גדולים. דה"ק קרבן זה יקריבו בני אהרן לדורות כל כ"ג שיעמוד ח]: הרי כ"ג אמור. דה"ק קרא הכהן המשיח שיעמוד מבני אהרן תחתיו לאחר מותו יעשה אותה: א"כ. דכוליה ליורשין אתי שיקריבו החביתים כל זמן שלא מנו כהן אחר תחתיו: לכתוב הכהן המשיח תחתיו בניו יעשה אותה. כשימות הוא: מאי מבניו. דמשמע אחד מבניו שיעמוד תחתיו לכ"ג (4) דמשמע תרתי: אותה מאי טביד ליה. כיון דנפק ליה שלימה (6) רש" דיה מאי וכי לכייג מפעי כ"ל ואוח די ממחק: מכליל תקטר דבשלמא הכהן המשימ (2) ד"ח דקא וכיי מקיט מוקי להך דרשא דאמרינן לעיל הרי דליגבי מיופשן: כ"ג אמור אלא אותה מאי עביד ליה: ומינו כהן אחר חחתיו. בו ביום: ותיפוק ליה מן ומחליתה בערב. כדאמרן לעיל: חוקה לעולם חהא. שתהא מלוה זו נוהגת לדורות: עליונה. חביתין מן דכתיב בקרא ברישא בצו את אהרן וכתיב בה כליל תחטר והדר כל מנחת כהן כליל תהיה דמשתעי במנחת נדבתו וכתיב בה לה תחכל: מנין ליהן החמור כו'. שיהו שניהם כליל בהקטרה והאוכל משירי שתיהם יעבור בלאו: ת"ל כליל כליל. כליל תקטר כליל תהיה לא תאכל: ז' דברים. במסכת שקלים בפרק מעות שנמלאו: ווה

אחד מהם. התם קאי דקתני לעיל

בהמה שנמלאת מירושלים למגדל עדר

וכמדתה לכל רוח זכרים עולות

נקבות שלמים בראשונה יו ממשכנין

את מולאה להביא נסכיה עד שהיו

מניחין אותה ובורחין התקינו ב"ד

שיהיו נסכיה קריבין משל לבור וקאמר

שאמרנו אחד מהם והדר מפרש לאינך

שש עובד כוכבים ששלח כו' דעובד

כוכבים משלח קרבנותיו כדאמר

בפרק אלו מנחות (לקמן דף עג:) איש מה

מ"ל איש איש לרבות את העובדי

ר"ש ז' דברים התקינו ב"ד

רבינו גרשום

ושלימה היתה קריבה בין לר' שמעון בין לר' יהודה. לרי שמעון בין לרי יהודה.
שלא היו מקריבין אותה
לחצאין אלא שלימה. חק
עולם משל עולם. כלומר.
משל רבים דהיינו צבור.
שתהא כולה בהקטרה
כלומר שלימה. אהרן בפני
עצמו חביתין שלו: ובניי
עצמו חביתין שלו: ובניי בפני עצמן כשמחנכין אחד מבניו לעבודה מקריב . תחילה עשירית האיפה אם כן דלחדא דרשא אתי ותו לא לכתוב בניו. ור׳ שמעוז דנפקא ליה דשלימה שמעון ונפקא ליה דשלימה היתה קריבה מכליל תקטר אותה מאי עביד ליה: לכ"ג שמת בחצי היום. חוקה לעולם תהא שבכל יום יקריבנה. עליונה חביתים. ותחתונה שאר מנחת כהן. בלא תאכל. שלוקה אם אכלה. והתנן א״ר שמעון ז׳ דברים התקינו במס׳ שקלים וזה אחד מהן אותה שנאמר למעלה בראשונה היו ממשכניו את מוצאה וכו׳. . הלשכה היתה מתרוששת: כיון דחזו דקא פשעי ביה שפעמים לא היו מביאין

בהחילה מגבין להן. כלותר עכשיו כשתביאין אותן גובין את המעות מכל אחד ואחד ואין באין תתרומת הלשכה כשאר קרבנות לבור:

อก